Sfânta muceniţă Cecilia împreună cu Sfinţii apostoli Filimon, Apfia, Arhip şi Onisim, cei ce au fost ucenici ai apostolului Pavel

(22 noiembrie, 4 ianuarie, 15 şi 19 februarie)

Sfânta muceniţă Cecilia s-a născut la Roma din părinţi foarte bogaţi. Făcând jurământul fecioriei înaintea lui Dumnezeu, Sfânta Cecilia a îmbrăcat pe dedesubtul hainelor strălucite la care o obliga rangul, cămaşa aspră, semnul nevoinţelor. Părinţii ei au obligat-o însă la căsătoria cu păgânul Valerian, dar Cecilia, sfătuindu-l pe mirele ei în noapte nunţii, l-a câştigat pentru dreapta credinţă. Acesta urmând sfatul ei, a mers la episcopul Urban şi s-a botezat. Valerian, mai târziu, l-a adus la Hristos şi pe fratele lui, Tiburtie. Nu la mult timp după aceea fraţii au fost osândiţi la moarte pentru credinţa lor. Deşi fiind la locul de ucidere, aceşti fraţi minunaţi l-au dobândit pentru Hristos şi pe comandantul gărzii, Maximus. Toţi au dobândit cununa mucenicească. Sfânta Cecilia a îngropat cu cinste la un acelaşi loc sfintele lor trupuri. Ea a fost apoi adusă la judecată, căci neobosită propovăduia în rândul păgânilor dreapta credinţă. Fiind întrebată de către judecător care este sursa curajului ei, sfânta a răspuns: “Conştiinţa curată şi credinţa neîndoielnică”. Sfânta Cecilia a fost osândită la moarte prin tăierea capului. Călăul a lovit-o de trei ori cu sabia peste gât, fără ca să o poată ucide. Ea doar s-a rănit, iar din rănile ei au sângerat foarte mult. După trei zile, sfânta a adormit în Domnul. Sfânta Cecilia a luat cununa muceniciei împreună cu ceilalţi aproape de anul 230. Sfintele ei moaşte se află la Roma, în biserica închinată ei.

Sfânta muceniţă Cecilia (22 noiembrie):

https://www.academia.edu/44670982/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Cecilia_22_noiembrie_

https://archive.org/details/sf.-cecilia

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sfnta-muceni-cecilia-22-noiembrie

***

Sfinţii apostoli Filimon, Arhip şi Onisim, din cei şaptezeci de apostoli, au fost următori şi ucenici ai Sfântului apostol Pavel. Sfinţii Filimon şi Arhip au slujit în cetatea Colose din Frigia, iar fericitul Onisim, la Roma. Sfântul Pavel îl numeşte pe Arhip „împreună oştean cu noi“ (Filimon 2), iar dregătorul Filimon este zugrăvit ca un fiu duhovnicesc şi prieten adus la credinţă de el, în casa căruia se făcea adunarea creştinilor din Colose, numindu-l „iubitul Filimon, împreună-lucrător cu noi“ (Filimon 1). Iar Sfânta Apfia, soţia lui, este numită „sora Apfia“ datorită vredniciilor ei. Sfântul Onisim a fost sclavul lui Filimon, devenind frate şi egal cu fostul său stăpân. Sfânta Tradiţie ne spune că toţi membrii acestei familii au fost sfinţiţi „episcopi călători“, iar Apfia slujea fraţilor de credinţă în biserica din casa ei. Sfânta Apfia a suferit moarte martirică în timpul împăratului Nero (54-68), iar Onisim a suferit în timpul prigoanei lui Domiţian (81-96). Soborul Sfinţilor apostoli, cei şaptezeci la număr este prăznuit la 4 ianuarie din care fac parte şi Sfinţii Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia.

Sfinţii apostoli din cei şaptezeci: Filimon, Apfia, Arhip şi Onisim, cei ce au fost ucenici ai apostolului Pavel (22 noiembrie, 4 ianuarie, 15 şi 19 februarie):

https://www.academia.edu/45269944/Sfin%C5%A3ii_apostoli_din_cei_%C5%9Faptezeci_Filimon_Apfia_Arhip_%C5%9Fi_Onisim_cei_ce_au_fost_ucenici_ai_apostolului_Pavel_22_noiembrie_4_ianuarie_15_%C5%9Fi_19_februarie_

https://archive.org/details/sf.-filimon-apfia-arhip-onisim

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-filimon-apfia-arhip-onisim

***

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Cecilia

Troparul Sfintei muceniţe Cecilia: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Cecilia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Hristos Se naşte, slăviţi-L...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaş prea sfânt al lui Hristos, sălăşluire cu chip de lumină a lui Hristos, Templu prea curat al lui Hristos, mărită şi cinstită muceniţă Cecilia, cu rugăciunile tale luminează-ne pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind de frumuseţea lui Hristos, întărindu-te de dragostea lui Hristos, supunându-te poruncilor lui Hristos, ai devenit moartă pentru lume şi pentru toţi cei din lume, muceniţă cinstită şi te-ai învrednicit de viaţa cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtând suflet neîntinat şi trup curat şi neprihănit, te-ai făcut mireasă lui Hristos Dumnezeu, care te păzeşte curată şi fără prihană, muceniţă, în veci, în Cămara Mirelui cea înţelegătoare, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Roagă-te, Fecioară fără prihană, Domnului şi Stăpânului tău neîncetat, să ne mântuim noi robii tăi de stăpânirea patimilor, pe care L-ai Întrupat, prea curată, din sângiurile tale şi S-a împărtăşit cu noi.

Catavasie: Hristos Se naşte, slăviţi-L, Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ, înălţaţi-vă. Cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Fiului, Celui Născut...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând pe Hristos Dumnezeu, care S-a Întrupat din Fecioară în chip de negrăit, cu cuget curat strigai către Dânsul: după Tine am alergat, Stăpâne şi de dragostea Ta mi-am legat sufletul meu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având Cămară cerească şi zestre stătătoare, ai nesocotit pe cea de pe pământ şi pieritoare, ca vremelnică, curată muceniţă Cecilia, pentru Hristos păzindu-ţi fecioria neîntinată şi nemicşorată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dragostea cea nematerialnică, ai veştejit dragostea cea materialnică şi pe logodnicul tău, cu cuvinte de viaţă şi prea înţelepte, l-ai înduplecat să păzească

fecioria împreună cu tine, cu care dimpreună te-ai adunat cu cetele îngerilor, muceniţă vrednică de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ca un pământ nelucrat şi ca o vie foarte roditoare, Preacurată, luând în pântece şi născând Strugurele Cel fără de stricăciune, pe Hristos, din care curge vinul cunoştinţei de Dumnezeu, roagă-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu să ne mântuiască pe noi.

Catavasie: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat mai presus de fire lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Toiag din rădăcina lui Iesei...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înger luminos stând lângă tine şi dându-ţi-se ţie păzitor, te-a luminat cu Lumină dumnezeiască, izbăvindu-te de tot potrivnicul şi păzindu-te nestricată, curată, plăcută lui Hristos cu credinţă şi cu harul, mărită Cecilia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecându-se sfintelor tale învăţături, o, muceniţă Cecilia, Valerian cel cu gând viteaz a părăsit întunericul cel foarte adânc, venind cu bucurie către Botezul cel făcut de Dumnezeu şi luminându-i-se sufletul, a strălucit cu lumina muceniciei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cămara cea de mire ai schimbat-o cu cămara de mire cea curată, pe cea pământească cu cea cerească, ceea ce eşti vrednică de laudă, întru care locuieşti cu bucurie, luminată cu frumuseţile fecioriei şi cu razele muceniciei, strălucită muceniţă Cecilia, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toiag odrăslit fără de umezeală te-a închipuit Aaron pe tine, Fecioară, că ai înflorit pe Săditorul a toată lumea pe care roagă-L totdeauna să sădească frica Sa în minţile tuturor binecredincioşilor, Stăpână cu totul fără de prihană.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel Lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai Întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu, Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeu fiind păcii...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând tu, Valerian baia cea dumnezeiască, ţi s-a arătat înger, luminându-ţi cugetul şi inima cu descoperire de cuvinte sfinţite şi învăţându-te să te uneşti cu cetele cele cereşti, nevoindu-te pe pământ.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trimisu-v-a vouă Hristos cununi văzute de trandafir dulce mirositor, căci v-aţi păzit cu fecioria şi trupul şi gândul şi aţi fost legaţi împreună întru Dumne-zeiescul Duh, că a lui Hristos bună mireasmă sunteţi, prin credinţă cu adevărat, prea lăudaţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părăsind rătăcirea cea urâtă Tiburtie, ai primit miros de dumnezeiască cunoştinţă şi cu osârdie ai mers pe calea care duce către viaţa cea adevărată, crezând cu tot sufletul în Sfânta Treime şi luptând pentru Ea cu toată râvna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai, Fecioară curată, mai Aleasă decât sfinţii îngeri, că ai născut pe Îngerul Sfatului celui Mare, pe Dumnezeu Emmanuel, care a făcut pe oameni cereşti, cu pogorârea Sa, Fecioară, pentru milostivirea Sa cea nespusă.

Catavasie: Dumnezeul păcii fiind şi Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui Mare dăruindu-ni-L, Pace L-ai trimis nouă. Deci, povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Din pântece pe Iona...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicând cu osârdie mâinile către Dumnezeu, au surpat capiştile cele idoleşti şi le-au sfărâmat şi îngâmfările demonilor le-au aruncat în adâncul pierzării mucenicii cei foarte tari pentru aceea au luat cununile de biruinţă cuvenite şi strălucite.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Miei cugetători fiind, sfinţilor, nu v-aţi îngrozit de pornirile fiarelor, nu aţi dat cinste nesocotită demonilor, nu aţi adus jertfă de piericiune ci, mai vârtos pe voi înşivă v-aţi adus jertfe curate lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorirea de Dumnezeu şi dragostea de la inimă şi dumnezeiasca iubire te-a aprins pe tine cu totul şi te-a făcut înger cu trup, mărite, că ai plecat cu grăbire grumajii la sabie şi pământul l-ai sfinţit cu sângiurile şi văzduhul cu sufletul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine se ridica moartea, Fecioară, că ai purtat în pântece pe Hristos Viaţa; pe Cel ce dăruieşte celor ce cred cu curăţie în El, Veselia cea nemuritoare şi dumnezeiască pe Acela roagă-L, Preasfântă Fecioară, să izbăvească pe robii tăi de primejdii.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit şi în Fecioară sălăşluindu-Se Cuvântul şi Trup luând, a ieşit, păzind-o nestricată; că Cel ce nu a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe Sfânta Cecilia, care s-a făcut mireasă lui Hristos de bună voie şi şi-a împodobit inima cu virtuţi, cu sfântă cuviinţă să o lăudăm mulţimea credincioşilor. Că ea a ruşinat semeţia lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau şi după aceea s-a arătat celor de pe pământ dumnezeiesc sprijin, întărind credinţa.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în dreapta credinţă...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuptorul l-au prefăcut tinerii în rouă cu dreapta credinţă, iar tu, Sfântă Cecilia, răcorindu-te cu baia Botezului, nu te-ai ars în baia cea arzătoare, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tiburtie părăsind rătăcirea, cu învăţăturile tale cele nerătăcite, prea înţelepte, se îmbracă cu podoaba nestricăciunii cea dumnezeiască şi se numără împreună cu pătimitorii lui Hristos, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh (a Preasfintei Treimi).

Mărturisind cu dreaptă credinţă, pătimitorilor, raza cea în Trei Sori a Dumnezeirii, aţi risipit negura cea cu mulţi dumnezei, făcându-vă luminători şi luminând cugetele credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, strigăm ţie, ceea ce ai născut Bucuria, Preacurată şi ne-ai izbăvit de blestem, cu mijlocirea ta, curată, ceea ce eşti neispitită de nuntă, pe noi pe toţi care cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Catavasie: Tinerii în dreaptă credinţă fiind crescuţi, păgânească poruncă nebă-gând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel răcorit...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile ploi ale minunilor tale speli necurăţia patimilor noastre, pe cei topiţi de arsura durerilor îi răcoreşti, cinstită muceniţă Cecilia, pururea pomenită, pe cei care strigă cu credinţă, cântând: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie călduroasă ai intrat în văpaia cea vâlvâietoare, cugetătoare de vitejie şi nu te-a ars nicidecum, ci ai ieşit ca dintr-o baie de nestricăciune, Sfântă Cecilia, cântând lui Hristos Împăratul tuturor: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

De răbdarea dumnezeiescului Valerian s-au înspăimântat mulţimile îngerilor, că fiind izbit de toiege din toate părţile, mulţime de chinuri a răbdat cu mare tărie, sfărâmând pe vrăjmaşi şi cântând prea ales: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Năstrapă care porţi Mana Dumnezeirii te cunoaştem pe tine, Fecioară, chivot şi masă şi sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu şi cămară şi pod care duci către Viaţa cea dumnezeiască pe cei ce cântă: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înăl-ţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii nu a ars pântecele Fecioarei în care a intrat pentru aceasta, cântând să strigăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul naşterii tale...

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grădină închisă eşti, izvor pecetluit, frumuseţe păstrată, mireasă aleasă, locaş cu chip luminos, rai bine înflorit şi dumnezeiesc al Împăratului Puterilor, cugetătoare de Dumnezeu, Sfântă muceniţă Cecilia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Cecilia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajuns-aţi la limanul cel lin, povara dreptei credinţe aţi adăpostit-o şi cu Razele Dumnezeirii celei în Trei Luminători vă luminaţi, sfinţindu-vă după har, vitejilor pătimitori, pururea lăudaţi, de Dumnezeu fericiţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte şi Fiule şi Duhule, Treime Nedespărţită, dă dumnezeiască Luminare celor ce cu credinţă cer de la Tine iertare de păcate, prin rugăciunile înţelepţilor Tăi mucenici, ca după datorie neîncetat să Te slăvim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea noastră cea lepădată, prin strălucirea naşterii tale a văzut lumină, Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi a scăpat din noaptea necunoştinţei şi din tulburarea cea întunecoasă a patimilor pentru aceea, ca pe o pricină a mântuirii noastre, pe tine te cinstim.

Irmosul: Chipul naşterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears şi acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, neîncetat.

Catavasie: Taină străină văd şi prea slăvită, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care s-a culcat cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe Care lăudându-L Îl mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Având pe Hristos Mire Adevărat, ai urât dragostea mirelui celui pământesc şi l-ai adus şi pe el la Dumnezeu, prin credinţă pătimind tare împreună cu tine, Sfântă muceniţă Cecilia şi luând cununa biruinţei, adu-ţi aminte de noi împreună cu el.

Sedelna Prazniculuі Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Roada dreptilor, a Sfinţilor Ioachim şi Ana, este adusă lui Dumnezeu în Templul cel Sfânt, cu trupul Pruncă fiind, hrănitoarea Vieţii noastre, pe care a binecuvântat-o sfinţitul Zaharia, pe aceasta toţi pământenii cu frică, întru credinţă, să o fericim.

Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Cecilia şi cei împreună cu dânsa, Sfinţii mucenici Valerian, Tivurtie şi Maxim

Sfânta fecioară Cecilia s-a născut în Roma din părinţi cinstiţi şi bogaţi. Apoi, auzind propovăduirea Sfintei Evanghelii, a crezut în Hristos şi rănindu-se cu dragostea inimii către Dânsul, a pus în mintea sa ca să nu se mărite; ci curată să-şi păzească fecioria, închinând-o Mirelui Hristos Dumnezeu. Însă fără voia sa, părinţii au logodit-o cu un tânăr de bun neam, dar necredincios, anume Valerian, care în toate zilele o împodobea cu haine de mult preţ şi cu podoabe de aur. Iar ea pe dedesubtul hainelor de mult preţ purta o haină aspră de păr, iar în inimă purta pe Hristos şi neîncetat se ruga către Dânsul cu căldura Duhului; ca El, cu judecăţile pe care le ştie, să o păzească curată şi slobodă de legătura nunţii.

Deci, sosind ziua nunţii şi cântând organele muzicale, ea, oftând din inimă, în taină se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***Fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, Doamne, ca să nu mă ruşinez.*** Şi îl ruga pe El cu sârguinţă şi cu multe lacrimi să-i trimită pe îngerul Său pentru păzirea fecioriei sale. ***Sosind noaptea şi fiind tinerii în casă, fecioara a zis către Valerian, mirele său: "Iubite, tinere, voiesc să-ţi descopăr o taină. Iată, precum mă vezi, eu am pe îngerul lui Dumnezeu care îmi păzeşte fecioria şi pe care tu nu-l vezi. De te vei atinge de mine, apoi îndată te va omorî, pentru că stă aici gata să mă apere, pe mine roaba Sa".***

Auzind acestea Valerian s-a temut căci, cu adevărat stă acolo îngerul nevăzut trimis din cer, ca să păzească pe mireasa lui Hristos de necurăţia necredinciosului

tânăr. ***Atunci a început Valerian a ruga pe fecioară să-i arate şi lui îngerul ca să-l vadă.***

Fecioara a răspuns: ***"Tu eşti om care nu cunoşti pe Dumnezeul cel adevărat. Pentru aceasta dar, nu poţi să vezi pe îngerul lui Dumnezeu, până când nu te vei lepăda de necurăţia necredinţei tale".***

Atunci Valerian a întrebat-o: "Cum mă voi curăţi?"

Fecioara a răspuns: ***"Este un bătrân cu numele Urban episcopul, acela ştie a curăţi cu Sfântul Botez pe cei necredincioşi şi mai înainte a-i pregăti pentru vederea îngerească. De voieşti să te cureţi şi să vezi pe îngerul lui Dumnezeu, apoi mergi la dânsul şi-i spune toate cele ce ai auzit de la mine. Apoi, după ce te va curăţi, să te întorci aici şi vei vedea îngerul şi tot ce vrei vei obţine de la dânsul".***

Valerian a zis: "Unde voi găsi pe bătrânul acela?"

Fecioara a răspuns: ***"Mergi pe calea lui Apie. Acolo vei afla nişte săraci lângă cale şi zi către dânşii: "Cecilia m-a trimis la voi, ca să mă duceţi la bătrânul Urban, pentru că voieşte să-i spună lui o taină prin mine".***

Deci, mergând Valerian, a aflat lângă calea lui Apie, după cuvântul logodnicei sale, nişte săraci care ştiau bine pe Sfânta Cecilia, pentru milostenia ce primeau de la dânsa. Aceia l-au dus la fericitul Urban episcopul, care se ascundea dinaintea chinuitorilor prin morminte, prin peşteri şi prin casele săracilor.

Atunci Urban, când i-a spus Valerian toate cuvintele sfintei fecioare, s-a umplut de mare bucurie şi plecându-şi genunchii la pământ şi mâinile ridicându-le către cer, a zis cu lacrimi: "Au doar astfel este roaba ta Cecilia, Doamne Iisuse, care, ca o albină iubitoare de osteneală, aduce miere Bisericii Tale? Căci iată pe tânărul acesta l-a primit ca pe un leu în cămara sa, iar către mine l-a trimis ca pe un miel şi de n-ar fi crezut el învăţătura ei, n-ar fi venit la mine. Deci deschide, Doamne, inima lui, până la sfârşit ca să Te cunoască pe Tine adevăratul Dumnezeu, iar de satana şi de toate lucrurile lui să se lepede".

Aşa rugându-se el, îndată s-a arătat un bătrân cinstit, îmbrăcat în veşminte albe ca zăpada şi avea în mâna sa o carte. Acela, stând înaintea lui Valerian, i-a deschis cartea ca să citească, iar Valerian înfricoşându-se de o vedenie ca aceasta, a căzut la pământ. ***Dar cinstitul bătrân care se arătase l-a ridicat şi i-a zis: "Citeşte,***

fiule, cele ce sunt scrise în această carte, ca să te învrednicești a fi curățat și să-l vezi pe îngerul pe care a făgăduit logodnica ta a-l arăta ție". Privind Valerian pe carte, a văzut și a citit aceste cuvinte scrise cu slove de aur: *"Un Domn, o credință, un Botez; un Dumnezeu și Părintele tuturor, Care este peste toți și prin toți și întru noi toți. Amin".*
Acestea citindu-le Valerian, i-a zis bătrânul care se arătase: "Oare crezi, fiule, că acestea sunt adevărate sau încă te îndoiești?"

Iar Valerian a răspuns cu mare glas: "Cu adevărat nu este nimic sub cer mai vrednic de crezut decât aceasta".

Și îndată, cel ce se arătase, s-a făcut nevăzut. Apoi fericitul episcop Urban a început cu cuvintele a învăța din destul pe Valerian și botezându-l, l-a trimis la sfânta lui logodnică.

Întorcându-se Valerian, a aflat pe fecioară în casă, rugându-se și a văzut îngerul stând lângă dânsa cu mare strălucire și frumusețe nepovestită, ținând în mâinile sale două cununi împletite din trandafiri roșii și din crini albi, care împrăștiau bună mireasmă. O cunună a pus-o pe capul fecioarei, iar cealaltă pe capul lui Valerian, zicând: "Păziți-vă cununile acestea cu inimă curată și cu trup neîntinat, căci din Raiul lui Dumnezeu vi le-am adus și au puterea aceasta, că niciodată nu se veștejesc, nici își pierd buna mireasmă și nimeni nu poate să le vadă, fără numai cel ce iubește curăția ca și voi. Iar tu Valerian, de vreme ce te-ai învoit la sfatul curăției, pentru aceea m-a trimis Dumnezeu ca să mă arăt ție, ca să primești orice vei cere de la El".

Valerian, căzând în genunchi și închinându-se, a zis: "Nimic nu-mi este mai iubit, în lumea aceasta, decât fratele meu Tivurtie; deci mă rog Domnului ca, precum pe mine, așa și pe fratele meu, izbăvindu-l de pierderea drăcească, să-l întoarcă spre Sine și să ne dea nouă, amândurora, numele Său cel sfânt."

Iar îngerul a zis către dânsul, cu fața veselă: "Bineplăcută este Domnului cererea ta, și-ți va împlini dorința inimii tale; precum te-a mântuit pe tine prin această fecioară, așa va mântui și pe fratele tău Tivurtie, prin tine și împreună cu dânsul vei intra la nevoința mucenicească". Acestea zicând, îngerul s-a făcut nevăzut.

Iar fericitul Valerian, dimpreună cu sfânta fecioară, veselindu-se întru Hristos, se îndeletniceau cu vorbe folositoare de suflet.

În acea vreme a intrat la dânşii Tivurtie, fratele lui Valerian şi a zis: "Mă minunez foarte că am mirosit aici o bună mireasmă de trandafiri şi de crini. De unde vine această mireasmă atât de plăcută prin care atât m-am îndulcit, încât mi se pare a fi cu totul înnoit?"

Iar Valerian a zis către dânsul: "Da, ai mirosit bună mireasmă, iubite frate, căci eu am rugat pe Dumnezeu pentru tine, ca şi tu să te învrednicești cununii celei neveştejite şi să iubeşti pe Acela al Cărui sânge este roşu ca trandafirul, iar trupul alb cum e crinul".

Tivurtie a zis: "Oare în vis aud eu aceste cuvinte sau adevărat grăieşti, frate?"

Valerian a răspuns: "Până acum că în somn am vieţuit, închinându-ne zeilor celor mincinoşi şi necuraţilor draci. Iar acum umblăm întru adevăr şi în darul lui Dumnezeu".

Tivurtie a zis: "Cine te-a învăţat pe tine acestea?"

Iar Valerian a răspuns: "Îngerul lui Dumnezeu m-a învăţat, pe care şi tu vei putea să-l vezi, dacă te vei lepăda de închinăciunile idoleşti".

Tivurtie voia să vadă îngerul, dar Valerian îl sfătuia să creadă mai întâi într-Unul adevăratul Dumnezeu şi să primească Sfântul Botez şi după aceea să aştepte arătarea îngerească.

Iar Sfânta fecioară Cecilia, deschizându-şi gura sa cea plină de dar, a început a-l învăţa Sfânta credinţă, arătându-i înşelăciunea zeilor păgâni, celor mincinoşi şi neputinţa idolilor celor fără de suflet, descoperindu-i puterea adevăratului Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos.

Atât de puternică a fost învăţătura sfintei fecioare de Dumnezeu înţelepţită, încât îndată s-a schimbat Tivurtie. Din necredincios, a devenit credincios şi a zis: ***"Cred că nu este alt Dumnezeu afară de Cel creştinesc şi de acum înainte Acestuia voiesc a-I sluji".***

Acestea auzindu-le fecioara, s-a umplut de multă bucurie, învăţându-l cu mai multă sârguinţă şi spunându-i despre întruparea Fiului lui Dumnezeu, despre minunile Lui, despre patima şi moartea cea de bunăvoie, pe care le-a luat pentru dragostea către neamul omenesc. ***Iar Tivurtie, ascultând nişte cuvinte ca acestea, se umilea cu inima şi se aprindea cu dragostea Domnului.***

Văzând fecioara întru dânsul atâta credinţă arzătoare, a zis către el: "Dacă crezi în Domnul nostru Iisus Hristos, apoi mergi împreună cu fratele tău la episcopul nostru creştinesc şi primeşte de la dânsul Sfântul Botez, prin care, curăţindu-te de păcate, te vei învrednici vederii îngereşti".

Iar Tivurtie, adresându-se către fratele său, a zis: "Către cine vrei să mă duci?"

Valerian i-a răspuns: "Către Urban, omul lui Dumnezeu, vom merge. Acela este episcop creştinesc, om bătrân, înţelept şi drept, a cărui faţă este ca de înger şi graiurile lui adevărate".

Iar Tivurtie a zis: "Dar despre acel Urban spui, de care am auzit că a fost osândit la moarte de două ori? De vom merge la dânsul, apoi cei ce-l caută pe el să-l ucidă şi pe noi ne vor ucide, aflându-ne la dânsul".

La aceste cuvinte ale lui Tivurtie, răspunzând fecioara, a început a grăi despre viaţa cea veşnică şi neschimbată în veci, care este în cer şi despre răsplătirea sfinţilor mucenici, pentru moartea pe care o au răbdat pentru Hristos.

Atunci Tivurtie aprinzându-se cu dorire dumnezeiască, a zis: ***"Această viaţă de puţină vreme s-o iubească oamenii cei fără de minte, iar eu viaţa cea veşnică o iubesc. Deci, du-mă, frate, degrabă la episcopul Urban, ca să mă curăţească şi să mă facă părtaş al vieţii veşnice".***

Ducându-l fratele său la fericitul Urban, i-a vestit toate cele ce se făcuseră. Iar Urban s-a bucurat foarte mult de întoarcerea lui Tivurtie şi primindu-l cu dragoste, l-a botezat şi l-a ţinut la sine şapte zile, până când l-a învăţat desăvârşit tainele Sfintei credinţe. ***După botez s-a învrednicit Sfântul Tivurtie de atâta dar încât adesea vedea pe Sfinţii Îngeri şi vorbea cu dânşii şi toate cele ce le cerea de la Dumnezeu le primea.*** Şi multe minuni făcea, împreună cu fratele său, tămăduind pe cei bolnavi şi îşi împărţea averile sale creştinilor săraci, orfanilor şi văduvelor. Pe cei de prin închisori îi răscumpăra şi îngropa trupurile sfinţilor mucenici cu cinste, care pe vremea aceea erau omorâţi pentru Hristos.

Eparhul cetăţii, cu numele de Almah, auzind de toate acestea de la un om clevetitor, care cu porunca împăratului vărsa fără cruţare sângele robilor lui Dumnezeu, chinuind şi omorând pe cei credincioşi, îndată a poruncit să prindă pe Tivurtie şi pe Valerian. Aducându-i înaintea sa, a zis: *"Pentru ce ocăriţi neamul vostru cel bun şi îngropaţi pe aceia pe care împăraţii au poruncit a-i omorî pentru*

multe fărădelegi? Şi pentru ce împărţiţi averile voastre oamenilor celor lepădaţi? Sau doar şi voi în aceeaşi rătăcire cu dânşii sunteţi şi vreţi să fiţi ceea ce sunt ei?"

Tivurtie a răspuns, ca cel ce era frate mai mare: "O! de ne-ar învrednici Dumnezeu şi pe noi să fim socotiţi în numărul robilor Lui, care au lepădat ceea ce se pare a fi şi nu este şi au aflat ceea ce se pare a nu fi şi este".

Eparhul l-a întrebat: *"Ce este ceea ce zici tu că se pare a fi şi nu este? Nu pricep ce zici".*
Iar Tivurtie i-a tâlcuit lui că toate cele de puţină vreme pe care le are lumea aceasta, apoi le arată şi le făgăduieşte a le da, acelea se par a fi, dar nu sunt, pentru că degrabă pier; iar viaţa ce va să fie se pare oamenilor, celor iubitori de lume, a nu fi, căci nu o văd; dar aceea este cu adevărat şi în veac neîncetat va fi, unde celor buni şi credincioşi multă răsplătire li se va da; iar cei răi şi necredincioşi vor avea parte de focul şi de chinul cel fără de sfârşit.

Apoi eparhul, vorbind mai mult cu ei, îi auzea grăind despre Sfânta credinţă şi despre lepădarea de lume şi alte înţelepte învăţături pe care el nevrând a le primi, poruncea să aducă jertfă zeilor.

Sfinţii neplecându-se la porunca eparhului, acesta a poruncit să bată cu toiage pe Valerian.

Dar sfântul fiind bătut, bucurându-se zicea: "Iată vremea pe care foarte mult am dorit-o, iată praznicul şi ziua veseliei mele".

Iar eparhul striga: *"Nu defăima pe zei şi pe zeiţe".*

Apoi striga şi Sfântul mucenic Valerian către popor, zicând: "Bărbaţi, cetăţeni ai Romei, vă rog să nu vă scoată pe voi de la adevăr aceste chinuri ale mele, ci fiţi tari şi pe zeii cei de piatră şi de lemn sfărâmaţi-i, pentru că toţi cei ce se închină lor vor fi arşi în focul cel veşnic".

După aceea s-a apropiat de eparhul lor un sfetnic cu numele Tarvinie şi i-a zis în taină: "De nu vei pierde degrabă pe aceştia, apoi toată avuţia lor va fi împărţită la săraci şi ţie nu-ţi mai rămâne nimic".

Iar eparhul, ascultând sfatul lui, a poruncit să-i ducă pe amândoi la locul ce se cheamă Pag, pe lângă capiştea lui Zeus Jupiter şi de nu vor vrea să aducă jertfă, să li se taie capetele.

Apoi a trimis împreună cu spectatorii şi cu ostaşii, pe postelnicul său Maxim, ca sub a lui purtare de grijă să se săvârşească tăierea mucenicilor. ***Mergând Maxim împreună cu dânşii şi uitându-se la sfinţii răbdători de chinuri, plângea zicând: "O, flori scumpe ale tinereţilor! O, legătură a dragostei frăţeşti! O, frumoasă pereche de tineri de neam bun şi cinstit! Pentru ce de bună voie vă grăbiţi a merge spre moarte, ca spre un ospăţ mare?***

Iar Sfântul Tivurtie a zis către dânsul: "Dacă n-am fi ştiut despre viaţa cea veşnică, ce are să fie după moartea aceasta, apoi nu ne-am fi bucurat lipsindu-ne de această viaţă vremelnică".

Iar Maxim a întrebat: "Care viaţă este după viaţa aceasta?"

Tivurtie a răspuns: "Precum trupul este îmbrăcat cu haină, aşa şi sufletul este acoperit cu trupul. Deci trupul după moarte se preface în ţărână, dar, ca pasărea ce se cheamă "fenix", va învia când va veni vremea; iar sufletul, de va fi sfânt şi drept, îndată se va duce în bunătăţile Raiului şi acolo, petrecând întru bucurie, aşteaptă învierea".

Deci Maxim, uimindu-se de acele cuvinte, a zis: "Şi eu aş fi lepădat această viaţă vremelnică dacă aş fi ştiut cu siguranţă că mă voi învrednici de viaţa aceea de care îmi spui tu".

Iar Valerian a zis către dânsul: "De voieşti să te încredinţezi de viaţa cea veşnică, apoi făgăduieşte nouă cu adevărat că te vei pocăi şi depărtându-te de la rătăcire, te vei întoarce către Dumnezeul cel propovăduit de noi. Iar noi făgăduim ţie că atunci când se vor tăia capetele noastre, va deschide Dumnezeu ochii tăi şi vei vedea slava vieţii celei veşnice, ce se va da nouă".

Maxim a făgăduit cu jurământ zicând: "Să ard cu foc de nu voi crede în acel ceas întru-Unul Dumnezeu, Care dă viaţă veşnică după aceasta vremelnică, numai voi să împliniţi ceea ce mi-aţi făgăduit mie".

Iar sfinţii au zis: "Porunceşte dar slugilor să nu ne oprească a intra în casa ta, iar noi ne vom sârgui a chema la tine un om care va lumina sufletul tău, ca să poţi vedea luminat cele făgăduite de noi".

Iar Maxim i-a luat cu bucurie în casa sa, neîndrăznind nici unul din ostaşi să-i zică ceva împotrivă.

Deci, mergând sfinţii în casa lui Maxim, au ţinut cuvânt pentru mântuire şi-l învăţau pe el să creadă în Domnul nostru Iisus Hristos. Şi toţi din casă i-au ascultat cu luare aminte până noaptea. Apoi Maxim a crezut cu toată casa sa, cum şi mulţi din ostaşi. Iar după ce s-a făcut noapte, a venit la dânşii Sfânta fecioară Cecilia cu nişte preoţi şi s-au botezat cei ce au crezut, petrecând toată noaptea în rugăciune şi în vorbire despre viaţa cea veşnică.

Începând a răsări luceafărul, Sfânta Cecilia a zis către răbdătorii de chinuri ai lui Hristos: "Fiţi tari şi cu sufletele răbdători, ostaşii Domnului! Iată că trece întunericul nopţii şi luna răsare; deci şi voi îmbrăcaţi-vă în arma luminii şi ieşiţi de vă săvârşiţi alergarea voastră; căci cu bună nevoinţă v-aţi nevoit şi credinţa aţi păzit. Mergeţi dar de luaţi cununile dreptăţii, pe care vi le va da vouă Domnul".

Şi-au pornit sfinţii cu sârguinţă la locul cel zis; iar când treceau pe lângă capiştea lui Zeus, au fost siliţi de slujitorii idoleşti să aducă tămâie pe altarul lui, pentru că era cu neputinţă cuiva a trece de capiştea aceea, dacă nu ar fi adus jertfă. Şi toţi cei ce intrau şi ieşeau din cetate erau opriţi la locul acela şi siliţi să aducă jertfă.

Oprindu-i şi pe sfinţii mucenici, îi sileau să pună tămâie pe altar, iar ei nu numai că nu au ascultat, ci au batjocorit nebunia lor şi pentru aceea îndată le-au tăiat capetele lor cele sfinte. ***Fiind tăiaţi, Maxim a adeverit cu jurământ tuturor celor ce stăteau de faţă, zicând: "Iată, văd pe îngerii lui Dumnezeu strălucind ca soarele, care, scoţând din trupuri sufletele mucenicilor celor tăiaţi, ca pe nişte fecioare prea frumoase din cămară, le ridică cu mare slavă către ceruri".*** Acestea zicând, unii din necredincioşi au crezut în Hristos. Înştiinţându-se eparhul că Maxim a primit credinţa creştinească, a poruncit să-l bată tare cu vergi, până într-atât încât şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Iar trupul lui, luându-l Sfânta fecioară Cecilia, l-a îngropat împreună cu trupurile mucenicilor Tivurtie şi Valerian. Apoi a poruncit să se închipuiască la mormântul Sfântului Maxim o pasăre ce se chema fenix, arătând credinţa sfântului, căci din pilda acestei păsări, a crezut în învierea morţilor ce are să fie.

După acestea, eparhul a poruncit să caute averea lui Tivurtie şi a lui Valerian, dar n-au aflat-o, pentru că Sfânta Cecilia o împărţise toată săracilor. De aceea a trimis slugile sale să o prindă.

Venind slugile la dânsa, sfânta le-a zis: "Ascultaţi-mă pe mine, vecinii şi fraţii mei, că deşi sunteţi slugi ale eparhului, însă mie mi se pare că nu aveţi credinţa

lui. Eu doresc să pătimesc şi să mor pentru Hristos, Domnul meu, pentru că nu voiesc să am tovărăşie cu viaţa aceasta vremelnică, ci caut viaţa cea veşnică. De aceea ca să trec mai degrabă la ea, luaţi-mă şi nu cruţaţi neputinţa tinereţilor mele, chinuiţi-mă şi mă daţi morţii".

Iar slugile, auzind cuvintele ei, le era jale pentru dânsa, văzând o fecioară ca aceea frumoasă, de bun neam, înţeleaptă, care doreşte moartea. Deci o rugau ca să nu piardă cu moartea o aşa frumuseţe.

Iar ea a zis către dânşii: "Nu pierd frumuseţea tinereţilor mele, ci spre mai bine o schimb; căci dau tină pentru aur şi hârb pentru piatră scumpă, iar casa pământească a trupului o dau pentru locaşurile cereşti cele prea luminate. Au doară nu este bună o neguţătorie ca aceasta, pe care şi vouă v-o doresc?"

Deci ea a grăit multe despre răsplătirea drepţilor, încât s-au uimit toţi cei ce o ascultau. Şi era popor mult atunci în casa ei, bărbaţi şi femei, care ascultau învăţătura ei cea folositoare.

Atunci a întrebat sfânta pe toţi, zicându-le cu glas tare: "Oare credeţi că sunt adevărate toate cele grăite de mine?"

Iar ei cu o gură au răspuns: "Credem cu adevărat şi mărturisim pe Hristos cel propovăduit de tine, a fi Dumnezeul nostru adevărat, care te are pe tine ca roabă a Sa".

Atunci sfânta fecioară s-a umplut de nespusă bucurie şi îndată a plecat să cheme pe episcopul Urban, care venind în casa ei, a botezat pe cei ce au crezut, până la patru sute de suflete, parte bărbătească şi femeiască şi s-a făcut casa ei biserică a lui Hristos. După acestea, eparhul a dus la nedreapta sa judecată pe roaba cea dreaptă a lui Hristos şi întrebând-o despre credinţă, a auzit de la dânsa propovăduindu-se cu îndrăzneală numele lui Hristos.

Iar el a zis către dânsa cu asprime: *"De unde ai îndrăzneala aceasta?"*

Sfânta a răspuns: "Din bună ştiinţă şi neîndoită credinţă".

Judecătorul a zis: *"Dar nu ştii, ticăloaso, că am stăpânire de la împăraţi să omor şi să fac viu?"*

Sfânta a răspuns: "Spui minciuni, zicând că ai voie a face viu; căci se cădea ţie să zici că a omorî ai putere, iar nu şi a învia; că a omorî poţi, iar a face viu nu poţi".

Iar judecătorul a zis: *"Jertfeşte şi leapădă-te de Hristos, ca să fii liberă".*

Iar sfânta îndată s-a arătat gata a muri pentru Hristos.

Deci a poruncit judecătorul să o ducă în casa ei şi acolo să o omoare, într-un cuptor aprins. Şi a fost chinuită cu fum şi cu foc trei zile şi trei nopţi, dar cu darul lui Dumnezeu a fost răcorită şi ţinută vie. Înştiinţându-se despre aceasta Almah, că de atâta vreme se află încă vie muceniţa în cuptorul acela, a poruncit să o taie acolo cu sabia.

Venind chinuitorul, a lovit-o peste grumaz cu sabia de trei ori şi nu i-a tăiat capul şi aşa lăsând-o, s-a dus. Iar credincioşii au adunat sângele ei cu burete şi cu pânză.

Sfânta Cecilia a mai trăit trei zile, grăind cu bună pricepere şi întărind pe credincioşi în credinţă. Apoi, rugându-se, şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu şi a fost îngropată cu cinste. Amin.

PAVLVS · TT · S · CAECILIAE

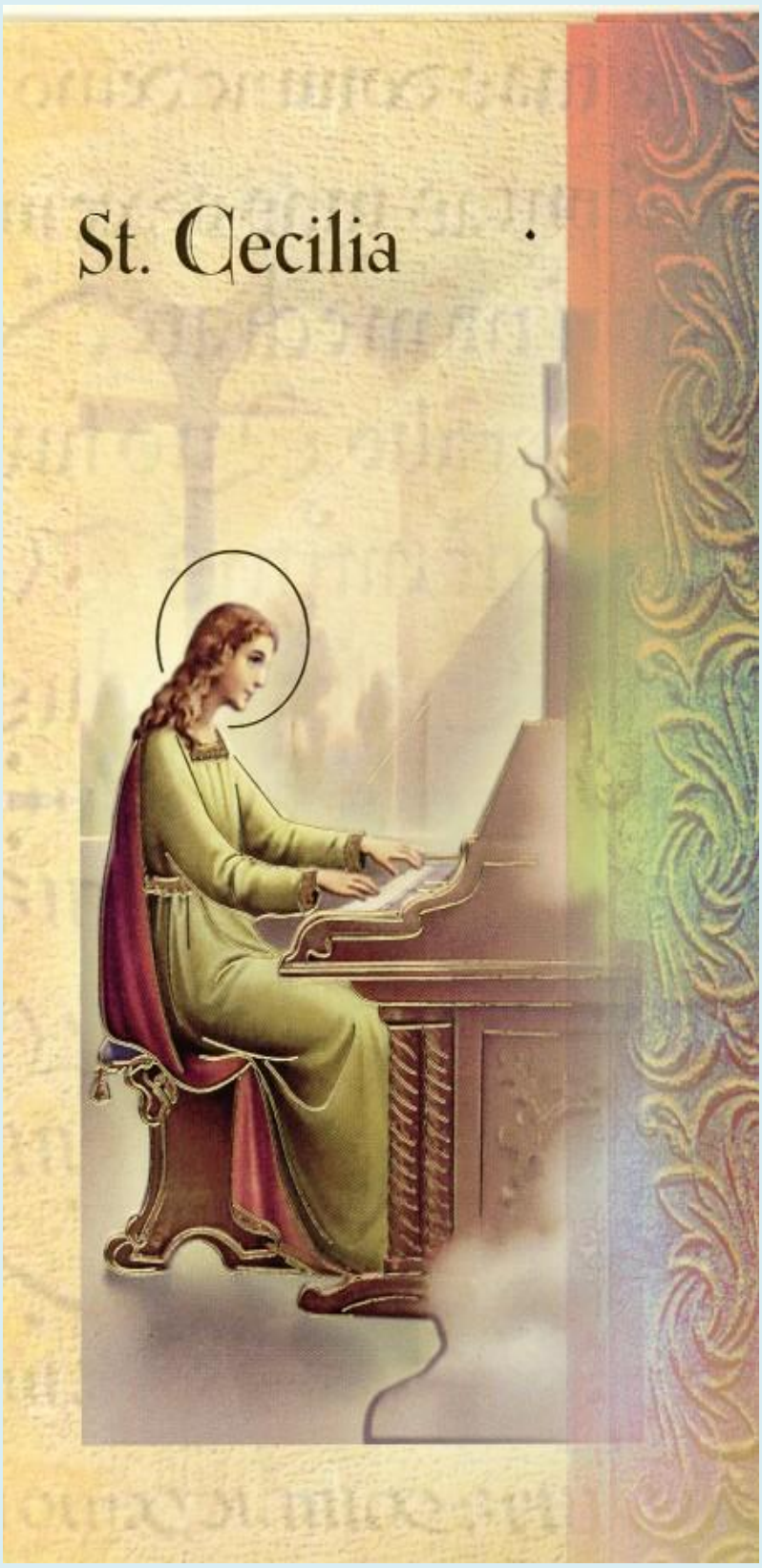

Bucură-te, Sfântă muceniţă Cecilia!

Canon de rugăciune către Sfinţii apostoli Filimon, Arhip şi Onisim şi către cei împreună cu dânşii

Sfinţii apostoli Filimon, Apfia, Arhip şi Onisim

Sfântul Filimon (19 februarie, 22 noiembrie şi 4 ianuarie) către care Sfântul Pavel s-a ostenit a-i trimite scrisoare, a fost episcop de Gaza.

Sfântul Arhip (19 februarie, 22 noiembrie şi 4 ianuarie) cel pomenit în aceeaşi Epistolă către Filimon, a fost, după Sfântul Eprafas (cel ţinut la Roma în legături), episcop în Colose, către care scrie Sfântul Pavel, zicând: Să spuneţi lui Arhip: Păzeşte-ţi slujba pe care ai luat-o de la Dumnezeu ca s-o săvârşeşti (IV, 17).

Sfânta Apfia (19 februarie, 22 noiembrie şi 4 ianuarie) este soţia Sfântului apostol Filimon şi împreună cu Sfinţii Filimon şi Arhip, ea a propovăduit în oraşul Colose, din chiar casa ei care devenise un centru creştin, fiind amintită de Sfântul Pavel în Epistola către Filimon (Filimon 1, 2).

Sfântul Onisim (15 februarie şi 4 ianuarie) despre care Sfântul Pavel scrie către Filimon, chinuindu-se de către Tertul, eparhul Romei, s-a sfârşit în Puteoli.

***

Troparul Sfinţilor Apostoli Filimon, Arhip şi Onisim, glasul al 3-lea: Sfinţilor apostoli, rugaţi pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umblând prin locaşurile cele cereşti cu bucurie, lucrătorule de cele sfinte, dă-mi mie har, celui ce laud cu dumnezeiască insuflare sfântă pomenirea ta, că tu te-ai mărit.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu râurile cuvintelor tale ai adăpat inimile şi le-ai gătit a lucra înţelegeri cereşti cu credinţă, fericite apostole Filimon, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lucrând cu sfinţenie sfinţita Evanghelie, cu strălucirile Duhului ai luminat sufletele, izbăvindu-le de întunericul nebuniei idoleşti, înţelepte apostole.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, Ceea ce eşti neîntinată, cu adevărat te-a însemnat de demult dumnezeiasca ceată a proorocilor, cu multe feluri de însemnări, ca pe singura care ai născut pe Stăpânul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind Patimile lui Hristos şi Învierea, ai ridicat ca din mormântul necredinţei şi al omorârii pe oameni, Sfinte Filimon, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Sfântul Onisim cel minunat şi pe Sfinţii Filimon, pe Apfia şi pe Arhip, pe stelele care luminează marginile pământului, să-i lăudăm cu cântări sfinţite.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţind puterea cea de vedere a gândului, aţi dobândit dumnezeieştile vederi şi inimile cele rătăcite le-aţi întors spre cunoştinţă, prea sfinţiţilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătându-te curată şi cu totul nestricată, ai primit în pântece pe Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce a curăţit firea noastră, care era întinată cu căderile în păcate, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud, că glas am auzit, Doamne şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit pentru aceea, prea slăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea Crucii fiind înaripat, ai trecut neviforat noianul cel cumplit al încercărilor vieţii, fericite, ocârmuind pe mulţi din primejdia mării, către limanul mântuirii, cu har dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminători luminaţi pune înainte sfânta cetate a colosenilor pe sfinţitul Arhip şi pe Sfinţii Filimon, pe Apfia şi pe Onisim cel vestit, care luminează marginile lumii.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvorât-a râul cel sfânt al inimii tale, grăitorule de cele dumnezeieşti şi au încetat apele şi râurile necredinţei iar sufletele cele topite de arsura necunoştinţei le-a adăpat cu har.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Te laud, cu adevărat prea lăudată, că ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu Cuvântul şi mă rog să tămăduieşti bolile smeritului meu suflet, ca una ce eşti bună, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând pe cei îmbolnăviţi de putrejunea relelor nebuniei idoleşti, odinioară, i-ai vindecat cu cuvântul tău cel lucrător, strălucite Filimon, fiind tare primejduiţi.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un îndreptător nerătăcit, Sfinte Filimon, ai arătat căile cele cereşti celor rătăciţi cumplit şi i-ai povăţuit a iubi cu cuviinţă numai calea lui Hristos.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Praznic luminat face Biserica colosenilor cea cinstită a lui Hristos, cu bucurie cinstind pe Sfântul Arhip şi pe grăitorul de Dumnezeu, Sfântul Filimon.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Stăpână, miluieşte-ne pe noi care suntem înviforaţi de furtuna cea cumplită a încercărilor şi de năvălirile barbarilor cele sălbatice şi de împresurările cele rele ale demonilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe proorocul Iona, ridică Doamne, din stricăciune viaţa mea.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai cer, povestind mărirea cea mântuitoare a Celui ce te-a mărit pe tine şi te-a pus în rândul celor şaptezeci de ucenici, prea fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înstrăinându-te de patrie, cu cuvântul tău cel străin ai vânat pe cei înstrăinaţi de Dumnezeu şi i-ai arătat locuitori Sionului, ierarhe Filimon.

Stih: ***Sfântă Apfia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu sfinte virtuţi şi lui Dumnezeu slujind în chip deosebit, te-ai suit spre cer, dănţuind împreună cu îngerii, Sfântă Apfia.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

S-a Întrupat Cuvântul în pântecele tău şi prin îndurarea Sa este cunoscut ca Om, ca pe om să-l facă dumnezeu, Fecioară cu totul fără prihană.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sfinţite apostole al lui Hristos Filimon, pe cei ce cu credinţă săvârşesc astăzi prea sfântă pomenirea ta, izbăveşte-i pe toţi de tot felul de ispite şi de necazuri.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind frumoase picioarele tale cele cinstite, Sfinte Filimon, ai umblat stăruitor pe cărările Evangheliei şi ai vestit tuturor celor biruiţi pacea cea sfântă şi ai împiedicat pornirile demonilor.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina cuvintelor tale a fost izgonit întunericul cel adânc al gazenilor; că te-ai făcut între ei lucrător de cele sfinte, ca un prea sfinţit, păstorind pe toţi în chip prea ales, apostole şi învăţându-i a cânta: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru întâia oară s-a împărtăşit de binele tău cetatea gazenilor că te-ai arătat şi mai mare scaunului ei şi ierarh mântuitor, ca un arătător de cele sfinte, apostole Filimon, îndemnând să strige: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind pe Hristos, care a iubit pe oameni pentru milostivire, pe cei ce erau urâţi pentru prieteşugul vrăjmaşului i-ai făcut prieteni lui Dumnezeu, Sfinte Filimon, ca să cânte: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Puterea celor smeriţi şi sfeşnic luminos şi dumnezeiască masă, munte şi uşă neumblată, scaun lui Dumnezeu şi palat şi toiag al lui Aaron şi năstrapă de aur eşti Fecioară, care porţi pe Hristos, cel ce este Mana vieţii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând în inima ta Cuvântul ca pe un sfeşnic luminos, care aprinde pe cei mai de dinainte stinşi, pe cei ce zăceau în multul întuneric al necunoştinţei i-ai sculat spre ziua cunoştinţei de Dumnezeu, mărite.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţita ta mutare către Dumnezeu s-a mărit cu sfinţite însoţiri ale apostolilor şi de gândurile celor fără de trup, a căror vieţuire ai avut pe pământ, ca un tăinuitor sfinţit, Sfinte Filimon, grăitorule de cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Picurând mir cu miros dulce de sfinţite minuni arătat fericite, ai umplut de miros bun minţile şi cugetele cele cu dreaptă credinţă şi patimile cele urât mirositoare le-ai alungat de la cei ce prea înalţă pe Hristos, prea înţelepte Filimon.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte stele luminoase împodobesc pururea cu cuviinţă întărirea Bisericii minunatul Arhip, împreună cu Sfinţii Apfia, Filimon şi Onisim, luminând sufletele noastre.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rai nou ni s-a arătat nouă, cu adevărat pântecele tău, curată, odrăslind Lemnul vieţii şi pe cei morţi înviindu-i cu roada lemnului, îi duci iar în Rai, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind încuviinţat întru prea sfinţita ceată a Sfinţilor apostoli, locuieşti în ceruri, îndumnezeindu-te cu Împărtăşirea cea dumnezeiască şi strălucind cu lumină nespusă şi fiind totdeauna plin de bucurie duhovnicească, Sfinte ierarhe Filimon.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de minunat şi cât este de bun obiceiul tău, cât este de frumoasă vieţuirea ta, cât este de slăvită adormirea ta, fericite apostole! Cât a fost de luminată ziua în care ai lăsat cele de pe pământ şi te-ai suit în sferele cerurilor, veselindu-te!

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi se veseleşte toată Biserica lui Hristos, săvârşind bucurie de praznic duhovnicesc, întru pomenirea ta, pe care păzeşte-o nemişcată cu rugăciunile tale cele bine primite către Mântuitorul şi Dumnezeu, apostole Filimon, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte apostole Filimon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Racla moaştelor tale izvorăşte picături de vindecări celor ce merg către ea, fericite Filimon apostole, bolile încetează şi sfinţeşte sufletele tuturor celor ce pururea prăznuiesc dumnezeiască pomenirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Porţi pe Cel ce toate le poartă şi hrăneşti pe Cel ce hrăneşte toate, neştiind nicidecum mijlocirea zămislirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Minunea ta este mai presus de gând, că înfricoşează pe îngerii şi pe oamenii care te ştiu pe tine singură Fecioară, Maica lui Dumnezeu.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu plugul cuvântului bine lucrând inimile cele înţelenite, lucrătorule de cele sfinte, le-ai gătit a lucra cunoştinţa cea dumnezeiască şi surpând capiştile idolilor, ai ridicat biserici întru Slava Ziditorului tău, fericite. Pentru aceasta, adunându-ne, mărim sfântă pomenirea ta, apostole Filimon, în Duh luminat sfinţindu-ne şi cu un glas strigăm ţie: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Roada dreptilor, a Sfinţilor Ioachim şi Ana, este adusă lui Dumnezeu în Templul cel sfânt, cu trupul Pruncă fiind, hrănitoarea Vieţii noastre, pe care a binecuvântat-o sfinţitul Zaharia, pe aceasta toţi pământenii cu frică, întru credinţă, să o fericim.

Sfinţii apostoli din cei şaptezeci: Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia, cei ce au fost ucenici ai apostolului Pavel (22 noiembrie)

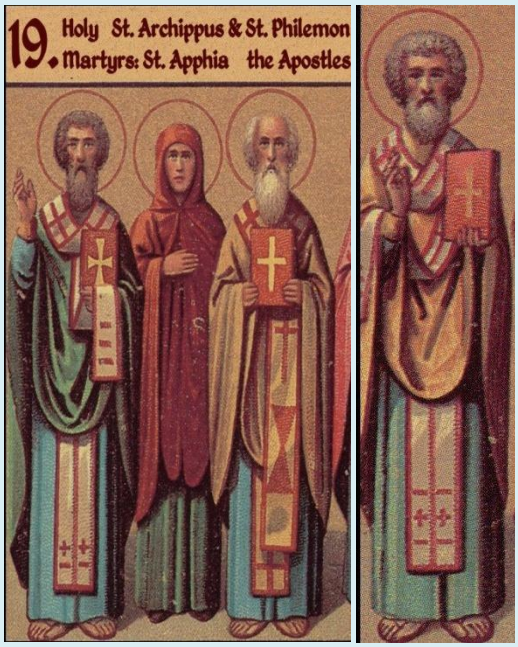

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfinţilor apostoli Filimon, Arhip şi Apfia

Aceşti sfinţi au vieţuit pe vremea împăratului Nero, fiind următori şi ucenici ai Sfântului apostol Pavel şi au pătimit pentru Hristos de la necredincioşii elini, în Kolasia.

Căci când îşi înălţau rugăciunile lor către Dumnezeu în Sfânta Biserică, dimpreună cu ceilalţi creştini, atunci au năvălit asupra lor închinătorii de idoli care erau contra creştinilor.Atunci toţi credincioşii care erau în biserică, au fugit şi au rămas numai Filimon, Arhip şi Apfia, pe care luându-i păgânii, i-au dus la Artoklis făcătorul de pâine al Efesului. Atunci a fost bătut aspru Sfântul Arhip şi străpuns cu cuţite peste tot trupul, de oamenii care treceau pe acolo şi de copii. După aceasta Sfântul Filimon a fost bătut fără milă şi fiind împroşcat cu pietre, s-a săvârşit. Asemenea şi Sfânta Apfia a fost ucisă cu pietre şi în astfel de munci au trecut sfinţii către Dumnezeu.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor apostoli din cei şaptezeci, Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia, cei ce au fost ucenici ai apostolului Pavel

În această lună (noiembrie), în ziua a douăzeci şi doua, pomenirea Sfinţilor apostoli din cei şaptezeci, Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia, cei ce au fost ucenici ai apostolului Pavel.

Aceştia au fost pe vremea împărăţiei lui Nero, ucenici fiind Sfântului Pavel şi au mărturisit la Colose oraşul Frigiei, aproape de Laodiceea.

Făcând păgânii praznic Artemidei, în capiştea lor din Colose, sfinţii cu alţi creştini dimpreună, lăudau pe Dumnezeu în Sfânta Biserică. Retrăgându-se ceilalţi când au năvălit idolatrii, au rămas numai ei singuri cu Apfia, credincioasă fiind şi ea, dorind de mărturisirea lui Hristos. Deci, prinzându-i, i-au adus la Androcleu mai-marele Efesului şi au fost bătuţi de el, dar nesupunându-se a face jertfă la idolul ce se chema de dânşii Mina, i-au îngropat până la brâu şi aşa i-au ucis cu pietre, săgetaţi fiind întâi de copii mici cu săgeţile.

Proloage - Pomenirea Sfinţilor apostoli, din cei şaptezeci: Filimon, Arhip, Onisim, Apfia, ce au fost ucenici apostolului Pavel

Luna noiembrie în 22 zile: Pomenirea Sfinţilor apostoli, din cei şaptezeci: Filimon, Arhip, Onisim, Apfia, ce au fost ucenici apostolului Pavel.

Aceşti Sfinţi Apostoli, din cei şaptezeci, au fost următori şi ucenici ai Sfântului Apostol Pavel, slujind acestuia la răspândirea adevăratei credinţe în Hristos, în locuri diferite: ***Sfinţii Arhip, Filimon şi Apfia lucrând în cetatea Colose din Frigia, iar fericitul Onisim la Roma, slujind adică Domnului, împreună cu Sfântul apostol Pavel însuşi şi însoţindu-l pretutindeni.***

Pentru această slujire, Sfântul Arhip este cinstit de Sfântul Pavel cu numele de ***"împreună oştean cu noi",*** precum stă scris în Epistola către Filimon, din Biblie (Filimon 2).

În aceeaşi Epistolă, dregătorul Filimon este zugrăvit ca un fiu duhovnicesc şi prieten adus la credinţă de însuşi marele apostol, în casa căruia era Biserica creştinilor din Colose şi este preţuit de apostol ca ***"iubitul Filimon, împreună lucrător cu noi" (Filimon 1),*** iar Sfânta Apfia, soţia lui, este numită ***"sora Apfia"*** din cauza vredniciilor ei (Filimon 2).

La 15 şi 19 februarie din acest Prolog, stă scris cum prin credinţă în Hristos, Sfântul Onisim, din sclav ajunge apostol al Domnului şi din răufăcător, frate egal în vrednicie cu fostul său stăpân, Filimon.

La rândul ei, Tradiţia Bisericii ne spune cum toţi membri acestei familii de ucenici ai Sfântului apostol Pavel au fost sfinţiţi "episcopi călători" la sfârşitul vieţii marelui apostol, în timp ce "sora Apfia" îşi sfinţea viaţa, slujind fraţilor de credinţă în Biserica din casa ei.

În sfârşit, tot din Tradiţie ştim că, precum au slujit în locuri diferite, aşa au şi pătimit, pentru credinţă, în locuri diferite.

- → *Cei din Colose, împreună cu Sfânta Apfia, au pătimit pe vremea nebunului împărat Neron (54-68), fiind ucişi cu pietre de păgâni, la sărbătoarea Artemidei din Efes, pentru mărturisirea credinţei lor în Hristos, din cetate în cetate.*
- → *Iar Sfântul episcop Onisim a fost prins, propovăduind împărăţia lui Hristos, din cetate în cetate, pe vremea prigoanei lui Domiţian (81-96), când, răbdând multe chinuri, i s-a tăiat capul.*

Şi aşa cu mucenicească moarte, au trecut Sfinţii către Dumnezeu.

Bucuraţi-vă, Sfinţilor apostoli Filimon, Apfia şi Arhip, slujitori ai Domnului!